

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันพฤหัสบดีที่ ๑๙ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๘ ศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ศาสนาอิสลาม

หลักการอุดมการณ์ของมนุษย์ มนุษย์เราคือผู้ที่ประเสริฐ ต้องมีปัญญาสัมมาทิฐิ
มีหลักการอุดมการณ์ในการดำเนินชีวิต พัฒนาใจหรือว่าปฏิบัติใจแล้วปฏิบัติวัตร
ไปพร้อม ๆ กัน ไม่ให้ยิ่งหย่อนมาน้อยกว่ากัน ต้องไปพร้อม ๆ กัน เพื่อเป็นทางเดิน
ของชีวิต ปัญญากับการปฏิบัติถึงไปพร้อม ๆ กัน จับกันเป็นคู่ ตีกันเป็นคู่ไปเลย

ความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ

ให้เราทุกคนพากันรู้พากันเข้าใจ เพราะทุกคนนั้นจะเหนือกรรม เหนือผล
ของกรรม เหนือกฎแห่งกรรมนั้นไปไม่ได้ สมมติสังขะทั้งหลายในโลกนี้เพื่อชี้ให้เราเห็น
เรื่องผิดเรื่องถูก เรื่องดีเรื่องชั่ว เรื่องไม่ผิดไม่ถูก เรื่องไม่ดีไม่ชั่ว มีหลายล้านสมมติ

ให้เข้าใจว่าทำไมถึงมีสมมติเยอะแยะ เพื่อจะให้เราเข้าใจในแง่มุมต่าง ๆ ว่าทุกสิ่ง
ทุกอย่างนั้นมันเนื่องจากเหตุจากปัจจัย ทุกอย่างนั้นล้วนแต่เหตุล้วนแต่ปัจจัยทั้งนั้น
เนื่องจากกรรม จากกฎแห่งกรรม จากผลของกรรมทั้งนั้น

เราทั้งหลายต้องพากันเข้าใจ เข้าใจแล้วพากันมีปิติมีความสุขในการประพฤติ การปฏิบัติ ใจของเราต้องเป็นหนึ่งเดียวด้วยความตั้งใจตั้งเจตนา เพราะเรามีโอกาส มีเวลามีลมปราณ อายุขัยของเราทุกคนมันอยู่ได้ร่วมศตวรรษหนึ่ง ศตวรรษหนึ่งก็คือ หนึ่งร้อยปี ถ้าเราทำดี ๆ พุทธิ ๆ กิริยามารยาทดี ๆ ยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เรามีปิติ มีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ชีวิตของเราอยู่ได้มากกว่า หนึ่งศตวรรษนะ

เราทั้งหลายจะต้องเข้าใจ เพื่อจะได้รู้เข้าใจ จะได้พากันมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะทุกอย่างนั่นคือกรรมคือกฎแห่งกรรม คือผลของกรรม

สติปัญญา สตินั้นต้องเป็นสติที่เป็นสัมมาสติ เพราะสติมันก็มีสองอย่าง สติอันหนึ่งก็เป็นตัวเป็นตน สติอันหนึ่งก็เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม สติต้องเป็น พื้นเป็นฐาน สัมปชัญญะตัวปัญญาต้องเป็นพื้นฐาน ทั้งสติทั้งสัมปชัญญะ เราต้องพากันเข้ามาใช้เอามาปฏิบัติในปัจจุบัน เพราะนี่มันคือกรรมคือกฎแห่งกรรม คือผลของกรรม

สิ่งที่เราที่มีความเป็นอยู่นี้คือผลของกรรมนะ นี่เรากำลังได้รับมรดกแห่งกรรมดี และกรรมชั่ว แล้วแต่กรรมของใครของมัน ความแก่ความเจ็บความตาย ความพลัดพราก นี่คือผลของกรรม มันเป็นปลายเหตุแล้ว ต้นเหตุเราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้หยุดตั้งแต่ต้นเหตุ เราทั้งหลายจะไม่ได้ไปตามผัสสะ ไม่ได้ไปตามอายตนะ ไม่ได้ไปตามธาตุตามขั้น เราจะได้รู้เข้าใจ เราทุกคนถึงจะเป็นผู้มีศีล มีสมาธิ มีปัญญา

ในชีวิตประจำวันนี้ เมื่อเรามีลมปราณ เรามีธาตุทั้ง ๔ มีชั้นทั้ง ๕ มีอายตนะ ๑๒ นี่เป็นข้อสอบแล้วคำตอบของเราจะ เราต้องขบใจเหตุขบใจปัจจัย ที่เราได้มีข้อสอบแล้วมีคำตอบให้เราทั้งหลายพากันเข้าใจอย่างนี้ เราจะได้รู้เรื่องบารมี ๑๐ ทศ ๒๐ ทศ ๓๐ ทศ เราทั้งหลายจะได้เอาหลักการ อุดมการณ์แล้วก็เพื่อเอาทั้งความสงบทั้งปัญญา เรียกว่าหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม

เราทั้งหลายต้องพัฒนาเข้าถึงความเข้าประภัสสรณะ รู้เข้าใจ ไม่ไปตามผัสสะ ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม มีแต่ความสงบ สงบด้วยความรู้ความเข้าใจ สงบด้วยศีล ด้วยสมาธิด้วยปัญญาที่รู้เข้าใจ

เราอยู่ที่ไหน เป็นใคร ทำอะไร มันสำคัญอยู่ที่เรารู้ สำคัญอยู่ที่เราเข้าใจแล้วเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัตินะ

การประพฤติการปฏิบัตินี้สำคัญอยู่ที่รู้เข้าใจแล้วเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติระดับความเป็นอยู่ของเรานี้ที่ผ่านมานั้นอยู่ในระดับความหลงนะ

ระดับความหลงเรียกว่าระดับความบ้า ระดับผีบ้า เอาความหลงนำชีวิตเค้าเรียกว่ามันอยู่ในระดับคนบ้า คนผีบ้า แล้วก็คนที่มีเชื่อบ้านะ

เราทั้งหลายนะตามใจตัวเองตามอารมณ์ตัวเองตามความหลงนี้มันคือคนบ้า คือคนผีบ้า คือคนมีเชื่อบ้านะ

การประพฤติการปฏิบัตินี้ให้พวกเราทั้งหลายพากันตั้งใจตั้งเจตนา เพราะไม่มีใครมาประพฤติมาปฏิบัติมาคิดมาพูดมากระทำให้เราได้ เพราะเรื่องกรรม เรื่องกฎแห่งกรรม เรื่องผลของกรรม มันเป็นเรื่องเฉพาะตน

สติปัฏฐานทั้ง ๔ เรื่องกายคตาสติ เวทนาที่เกิดจากผัสสะ เกิดจากเหตุปัจจัย จิตตัวผู้รับรู้สิ่งต่าง ๆ ธรรมมันเป็นธรรมชาติเป็นสภาวธรรมมันเป็นประภัสสร

ให้เราดูเข้าใจ เพื่อเราทุกคนจะได้มีสติมีสัมปชัญญะ เพื่อเน้นการประพฤติ การปฏิบัติมาที่ตัวเรา การปฏิบัติธรรมของเราถึงไม่มีต่อหน้าและลับหลัง มันเป็นการปฏิบัติสติปัฏฐานทั้ง ๔ เพราะทุกอย่างนั้นมันคือเหตุคือปัจจัย มันไม่เหนือเหตุเหนือปัจจัย ทุกอย่างมันคือเหตุคือปัจจัย

เราต้องรู้เข้าใจ เรื่องกรรม เรื่องกฎแห่งกรรม เรื่องผลของกรรมนี้ เราอาศัยใคร ไม่ได้ ฟังปาอาศัยคนอื่นไม่ได้นะ ผู้ที่ไปบวชถือเพศพรหมจรรย์ พระพุทธเจ้าเป็นเพียง ผู้บอกผู้สอนให้เข้าใจ เป็นตัวอย่างแบบอย่างเท่านั้นนะ ไปอยู่กับหลวงปู่มัน ภูริทัตโต ไปอยู่กับหลวงปู่ชา สุภัทโท ไปอยู่กับหลวงตาบัว ญาณสัมปันโน ไปอยู่กับ ท่านพุทธทาสภิกขุนะ ท่านก็ปฏิบัติให้เราไม่ได้นะ

ท่านหลวงปู่ชา ได้ตรัสกับพระเถระว่า เมื่อท่านมาอยู่วัดหนองป่าพงแห่งนี้ เป็นสถานที่ประพฤติปฏิบัติธรรม ไม่ใช่สถานที่ปฏิบัติเพื่อตัวเพื่อตนนะ มาอยู่ประพฤติ มาอยู่ปฏิบัติธรรมนะ มาอยู่แล้วต้องประพฤติปฏิบัติธรรม ต้องยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ยกเลิกตัวตน มาอยู่วัดหนองป่าพงแห่งนี้ อาศัยหมู่อาศัยคณะ อาศัยสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติไปในทางเดียวกัน เพื่อเอาศีลเอาสมาธิเอาปัญญาไปในทางเดียวกัน เป็นหมู่เป็นคณะ เอาพระธรรมเอาพระวินัยแปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์ เอาข้อวัตร กิจวัตรทำอะไรทำเหมือนกัน ทำพร้อมเพรียงกัน เพื่อเป็นหลักการอุดมการณ์ และอุดมธรรม อาศัยการถือนิสัยของพระพุทธเจ้า นี่อาศัยการถือนิสัย ของครูบาอาจารย์ เมื่อท่านไปที่อื่นท่านก็ปฏิบัติเหมือนอยู่วัดหนองป่าพงแห่งนี้

ความละเอียดรอบาปความเกรงกลัวต่อบาปนี้เห็นภัยในวิภูฏสงสารนี้สำคัญ ความซื่อสัตย์ ความกตัญญูกตเวทิต่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้เป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบำเพ็ญพุทธบารมีมาตั้งหลายล้านชาติหลายล้านปีจนกว่าจะได้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เราทุกคนต้องซื่อสัตย์ต่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราจะไม่ทำลายองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า การทำลายพระพุทธรูปได้แก่เอาตัวเอาตนนำชีวิตเอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต คือมาอาศัยพระศาสนาหาอยู่หาฉัน หรือว่ามาหาอยู่หากินเพียงอาศัยรูปแบบปลงผมเหมือนพระพุทธรูป ใส่ชุดเหมือนพระพุทธรูป นี่คือผู้ที่ทำลายพระพุทธรูปเจ้า นะ คือผู้ที่ทำลายพระธรรมพระวินัยแปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์นะ คือผู้ที่ทำลายบริสุทธิ์คุณ ผู้ที่ทำลายพรหมจรรย์

พรหมจรรย์ก็หมายถึงว่าความบริสุทธิ์คุณ เมื่อเอาตัวเอาตนนำชีวิตมันก็ไม่ใช่อะไรบริสุทธิ์คุณ มันเป็นตัวเป็นตนเป็นสัญชาติญาณนั่นคือวิภูฏสงสาร นั่นคือการทำลายพระพุทธรูป ทำลายพระธรรม ทำลายพระอริยสงฆ์

พระอริยสงฆ์ก็คือตัวของเราเองนี่แหละ ทำลายด้วยไม่ใช่เป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เป็นผู้ไม่ปฏิบัติตรง ไม่เป็นผู้ปฏิบัติเพื่อออกจากทุกข์ ไม่เป็นผู้ปฏิบัติสมควรนะ นี่หมายถึงการทำลายนะ

การทำลายไม่ใช่เอาค้อนปอนด์ไปทุบโบสถ์ ทุบศาลาทุบกุฏิวิหารให้แหลกลานอย่างนี้ การทำลายก็คือปฏิบัติตรงกันข้ามกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เราอยู่ที่ไหนไม่เป็นไร องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่า เราอยู่ที่ไหนไม่เป็นไร จะเป็นวัดบ้านวัดป่าไม่เป็นไร จะเป็นบรรพชิตเป็นคฤหัสถ์ก็ไม่เป็นไร จะเป็นข้าราชการนักการเมืองก็ไม่เป็นไร ให้เราเข้าใจ ชีวิตของเราจะได้เอาพุทธะนำชีวิต ไม่เอาความหลงมกมายหรือเอาความเป็นผีบ้านำชีวิต

เราคิดดูดี ๆ นะ ถ้าเราเอาความถูกต้องนำชีวิต เอาพระธรรมนำชีวิต ชีวิตของเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการเรียนหนังสือ เรียนหนังสือมันก็ดีนะทำให้มีปัญญา ถ้าเราไม่เรียนหนังสือจะมีปัญญาได้อย่างไร ถ้าเรามีปัญญาอย่างนี้ คนมีปัญญาอย่างนี้ก็สามารถที่จะคิดได้น่าที่หนึ่งหลายล้านบาท นักบริหารทั้งหลายต้องมีปัญญา คนจะมีปัญญานั้นก็ต้องสงบ ความสงบกับปัญญามันถึงไปพร้อม ๆ กันเพื่อเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรมไม่ใช่เป็นตัวเป็นตน ให้เรารู้ให้เราเข้าใจเรื่องกรรมเรื่องกฎแห่งกรรมผลของกรรม ไม่ลังเลสงสัยในเรื่องกรรมเรื่องกฎแห่งกรรมเรื่องผลของกรรม

อย่างวัดเรานี้มอง ๆ ดูแล้วความสะอาดของวัดเรานั้นอยู่ในระดับคนบ้าหรือในระดับคนเป็นโรคจิตโรคประสาทนะ ยังไม่ใช่บริสุทธิ์คุณทางกายวาจาภิริยามารยาทอาชีพรที่เอาพระนิพพานนำชีวิต

วัดเรากวามสะอาดมันอยู่ในระดับคนบ้าอยู่ เอาตัวตนนำชีวิตไม่ได้เอาบริสุทธิ์คุณนำชีวิต เรียกว่ายังอยู่ในระดับคนบ้าอยู่

หลวงพ่อกได้เอาพวกคนบ้าทั้งหลาย พวกคนโรคประสาททั้งหลายพากันมาทำงาน เพื่อหยุดโรคประสาทของตัวเอง หยุดความบ้าของตัวเอง เพราะมีตัวมีตน ถึงจะมีปัญญามากมันก็ไม่สงบ ถึงจะมีปัญญาน้อยมันก็ไม่สงบ เพราะความมีตัวมีตนคือความไม่สงบ

หลวงพ่อกับฉันให้คนพวกนี้ดูแลต้นไม้ ดูแลห้องน้ำห้องสุขา ดูแลสถานที่ที่ประชาชนมาเห็นวัดนี้สะอาด

เราคิดดูดี ๆ นะ นี่มันสะอาดระดับคนบ้าคนประสาทนะ

หลวงพ่อกับฉันบอกพระ บอกผู้มีปัญญาทั้งหลาย เราทั้งหลายจะต้องเอาพระพุทธเจ้ามาชีวิต เอาพระธรรมพระวินัยมาชีวิต เอาข้อวัตรกิจวัตรมาชีวิต พวกเขามีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่มีต่อหน้าและลับหลัง ไม่มีลับหลังและต่อหน้า ต้องเป็นความสงบเป็นปัญญา เป็นบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาภิรียมารยาท เป็นประภัสสรของชีวิต แล้วพวกมันมาปฏิบัติติดต่อกัน เพราะการประพฤติการปฏิบัติให้เรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ มันจะเป็นธรรมะโอสธ มันจะรักษาความไม่สงบให้มันสงบ รักษาโรคจิตโรคประสาท โรคบ้าโรคผีบ้านะ

หมู่ภุมณมนุษย์ทั้งหลายต้องเข้าใจนะ เข้าใจแล้วเราจะได้เข้าสู่หน้าที่ที่ได้รับ การแต่งตั้ง เค้าแต่งตั้งให้เราเป็นผู้หญิงผู้ชายคนหนุ่มคนสาวคนแก่เฒ่าคนชรา เราก็มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ มันจะสมบูรณ์ได้มันต้องรู้เข้าใจแล้วก็มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อมันจะได้เป็นธรรมะโอสธ เราพวกมันมีความสงบให้เพียงพอให้เต็มที่ในปัจจุบัน อย่าให้ฟุ้งซ่านให้สงบ

เรามามีปัญญาให้เพียงพอ อย่าไปตามผัสสะ อย่าไปตามอารมณ์ อย่าไปตามสิ่งแวดล้อม เอาทั้งความสงบเอาทั้งปัญญาไปพร้อม ๆ กันเพื่อให้เป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา เพื่อให้เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม

เราทั้งหลายต้องพากันหยุดความฟุ้งซ่าน เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี

มนุษย์เราต้องเข้าถึงความพอดีมันถึงจะเป็นประภัสสร อยากได้มากมันก็ไม่มาก เพราะความพอดีมันเท่านั้นเอง อยากได้น้อยมันก็ไม่น้อยเพราะความพอดี ความเป็นประภัสสร มันเท่านั้นเอง

เราทั้งหลายพากันอบรมบ่มอินทรีย์ด้วยการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเป็นบารมี ๑๐ ทศ ๒๐ ทศ ๓๐ ทศ อย่างต้นอย่างกลางอย่างละเอียด ตั้งใจตั้งใจเจตนา มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ สิ่งไหนที่ผ่านไปแล้วถือว่ามันเกษียณแล้ว มันเอากลับคืนมาไม่ได้ อย่าให้อดีติมันปรุงแต่งเรา อนาคตยังมาไม่ถึง เราก็ไม่ต้องไปคิดมัน เน้นที่ปัจจุบัน

ปัจจุบันนี้สำคัญ ปัจจุบันนี้เป็นวาระแห่งชาติในการประพฤติการปฏิบัติ ปัจจุบันนี้ถึงเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะอนาคตนี้มันอยู่ที่ปัจจุบัน มันเป็นกระบวนการ ปฏิจจสมุปบาท มันเป็นกรรมเป็นกฎแห่งกรรมเป็นผลของกรรม

มนุษย์เราต้องเข้าใจ มนุษย์เราจะได้เข้าถึงพระนิพพานในปัจจุบันนี้ ไม่ต้องรอพระนิพพานในอนาคตกาลเบื้องหน้าโน้นเทอญ ต้องเข้าถึงพระนิพพานในปัจจุบัน ที่เป็นความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ

การประพฤติการปฏิบัตินี้ถึงเป็นคู่กับธาตุขันธ์อายตนะให้เรารู้ให้เข้าใจ เพราะการประพฤติการปฏิบัติไม่ใช่หยุดไม่ใช่ไป มันคือความรู้ความเข้าใจ มันเป็นปิติเป็นสุขเป็นเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เมื่อมันผ่านไปแล้ว เราก็ปล่อยก็วางเพราะมันเกษียณแล้ว

การพัฒนามนุษย์เค้าต้องพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป พัฒนาใจให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไปด้วยความรู้ความเข้าใจ เราทำอย่างนี้ปฏิบัติอย่างนี้เพื่อยกเลิกความไม่ถูกต้อง ความไม่ถูกต้องที่เรามองเห็นด้วยตา รู้เห็นด้วยประจักษ์พยาน

เห็นมัยความไม่ถูกต้อง ความทุจริตที่ตึก สตง. ๓๐ กว่าชั้นนั้นพังทลาย นี่คือการไม่ถูกต้อง ชีวิตที่ไม่ถูกต้อง ไม่เอาธรรมนำชีวิต ชีวิตนี้มันพังทลายด้วยความไม่ถูกต้อง

เราต้องเอาทั้งความฉลาดทั้งความดีมาประพาศมาปฏิบัติ เพราะเรามีโอกาส เพราะเรามีลมปราณ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้เราพากันตั้งอกตั้งใจ ตั้งเจตนาในการประพาศการปฏิบัติอย่างนี้

เราพากันนอนพากันพักผ่อนให้เพียงพอ การนอนการพักผ่อนให้เพียงพอ นี่คือการปฏิบัติธรรมนะ มนุษย์เราเป็นผู้ที่เป็นพระอรหันต์ นอนพักผ่อน ๔ ชั่วโมงก็เพียงพอ เพราะการยกเลิกวัฏฏสงสารมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐนั่นคือการพักผ่อน นั่นคือการยกเลิกกิจกรรม นั่นคือการพักผ่อนนะ

ให้เรา รู้จักเรื่องพักผ่อนของวัฏฏสงสาร ให้เรา รู้เรื่องพักผ่อนการทำงาน เราต้องพักผ่อนเราต้องยกเลิกนะ ยกเลิกความคิดที่มันไม่ดี คำพูดที่ไม่ดี กิริยามารยาทที่ไม่ดี ใจมันไม่ดีนะ ใจมันเป็นตัวเป็นตนนั่นคือใจไม่ดี เพราะใจเป็นตัวเป็นตนเป็นสัตว์บุคคลตัวตนเราเขาเค้าเรียกว่าใจไม่ดี เอาความถูกต้องนำชีวิต มันคือคนใจไม่ดี

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่าเอาตัวตนนำชีวิตมันมีแต่ทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไป นอกจากทุกข์ไม่มีนะ

เราต้องรู้เข้าใจ เพื่อเราทั้งหลายจะได้หยุดยกเล็ก เราจะได้พักผ่อน

ถ้ายังไม่ได้เป็นพระอรหันต์ชีณาสพ ยังเป็นพระโสดาบันพระสกิทาคามี
เค้าเรียกว่าพักผ่อนนะ ถ้าเป็นพระอรหันต์เค้าเรียกว่ายกเล็กเลย เป็นการยกเล็ก
อย่างถาวรด้วยความรู้ความเข้าใจในเรื่องพระธรรมพระวินัย ข้อวัตรกัจจัตถ

ถ้าเรายกเล็กนี้เป็นการพักผ่อนอย่างถาวร พักผ่อนทั้งกายวาจาภิรียมารยาท
ทั้งใจด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราอย่าไปรู้เรื่องพักผ่อนทางวัตถุ เราต้องรู้เรื่องพักผ่อนทั้งกายวาจาภิรียมารยาท
อาชีพพักผ่อนทั้งใจด้วย

อย่างสามัญชนทั้งหลาย ก็พากันพักผ่อน ๖ ชั่วโมง ถึง ๘ ชั่วโมง มีปิติมีความสุข
ในการพักผ่อนให้ได้ ๖-๘ ชั่วโมง

ถ้าผู้ยังเป็นเสขบุคคล ยังไม่เป็นอเสขบุคคล ถึงต้องมีความสงบมีปัญญาควบคุม
กันไป เพื่อเป็นความสงบกับเป็นปัญญา เพื่อจะได้พักผ่อนอยู่กับความสงบ
อยู่กับปัญญา

การเจริญสติสัมปชัญญะนี้คือการหยุดการพักผ่อนนะ มีสติสัมปชัญญะ
รู้ตัวทั่วพร้อม ยืนก็รู้ว่าตัวเองยืนชัดเจน ตัดสิ่งภายนอกออก นั่งก็รู้ว่าตัวเองนั่งชัดเจน
มีสติรู้ตัวทั่วพร้อม ตัดสิ่งภายนอกออก นอนอย่างนี้ก็มีสติรู้ตัวทั่วพร้อม รู้ว่าเรานอน
ตัดเรื่องอดีตอนาคต ปัจจุบันก็เข้าสู่ความว่าง มีสติสัมปชัญญะอย่างนี้
เราจะได้พักผ่อนทั้งกายทั้งวาจาทั้งภิรียมารยาททั้งใจ

เราต้องรู้จักว่าการพักผ่อนนี้ไม่ใช่เฉพาะร่างกายอย่างเดียวนะ ทั้งเรื่อง
กิริยามารยาททั้งอาชีพทั้งใจด้วย การมาสงบระงับสังขารทั้งหลายด้วยศีลด้วยสมาธิ
ด้วยปัญญานี้เป็นเหตุเป็นปัจจัยนี้เป็นการบำเพ็ญบารมี ๑๐ ทศ ๒๐ ทศ ๓๐ ทศนะ
เราต้องรู้เรื่องหลักการรู้เรื่องอุดมการณ์อุดมธรรมอย่างนี้นะ

พูดถึงพระนี้ทุกคนก็เป็นพระ พระนี้คือผู้รู้ผู้เข้าใจแล้วเข้าสู่ความดี เข้าสู่บารมี
คือเพิ่มพูนไปด้วยการปฏิบัติติดต่อกันเนื่อง ทุก ๆ คนก็เป็นพระได้ ผู้ที่มาบวช
ก็เป็นพระได้ คฤหัสถ์ก็เป็นพระได้ ข้าราชการการเมืองก็เป็นพระได้ ทุก ๆ ศาสนา
ก็เป็นพระได้ ให้เข้าใจอย่างนี้นะ พระที่แท้จริงคือความรู้ความเข้าใจในเรื่องของกรรม
เรื่องกฎแห่งกรรมเรื่องผลของกรรมมีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ
เป็นทั้งความสงบเป็นทั้งปัญญาที่เป็นธรรมนุญเป็นรัฐธรรมนุญ นี่แหละคือ
ความเป็นพระให้เราเข้าใจ

พระเน้นที่ตัวเรานี้แหละ ต้องการพระที่ตัวเรา อย่าไปหาพระที่อื่น ให้มีปิติ
มีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติในความเป็นพระ เพื่อพัฒนาทั้งใจ
พัฒนาวิทยาศาสตร์เพื่อความเป็นพระของเรา ด้วยเป็นพระธรรมพระวินัย ไม่ทำอะไร
ตามสิ่งที่ไม่ใช่พระ ไม่ทำอะไรที่เป็นตัวเป็นตน

สิ่งที่จะหยุดตัวตนได้ก็ต้องหยุดด้วยพระธรรมพระวินัย มีปัญญามากก็ต้องหยุด
ด้วยพระธรรมพระวินัย มีปัญญาน้อยก็ต้องหยุดด้วยพระธรรมพระวินัย ต้องเข้าใจ
ถ้าไม่เข้าใจมันก็จะไปของมันเรื่อย เพราะความไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็จะไปของมันเรื่อย
เพราะไม่รู้กาลไม่รู้เวลาไม่รู้เรื่องการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายต้องยกเลิกสิ่งไม่ถูกต้องของชีวิต เรียกว่ายกเลิกด้วยยกเลิกตนเอง
ยกเลิกโลกธรรม ต้องยกเลิกโลกธรรม โลกธรรมนี้เราต้องรู้เข้าใจ เราต้องยกเลิก
ถ้าเราไม่ยกเลิกมันก็ไม่มีธรรม เรายกเลิกโลกธรรมมันคือมีธรรมนะ

การประพาศการปฏิบัติธรรมนั้นถึงไม่มีต่อหน้าและลับหลังให้รู้ให้เข้าใจ
ถ้าเรามีต่อหน้าลับหลัง หัวใจของเรามันเป็นวิฏฐสงสารนะ หัวใจมันมีครอบครวนะ
หัวใจของเรามันยังมีครอบครว หัวใจของเรามันยังมีเมียมิลูกมีผัว หัวใจของเรา
ยังเป็นโลกธรรมนะ คือโลกมันทำลายธรรม ทำลายธรรมชาติ ทำลายความเป็น
ประภัสสร มันลิดรอนสิทธิของความถูกต้อง ชีวิตของเราอยู่ด้วยการลิดรอนสิทธิ
ของความถูกต้อง

ผู้ที่อยู่ในเมืองกรุงเมืองหลวงปริมณฑล อากาศมันไม่ดี ค่าพีเอ็มไม่ดี
ต้องนอนอย่างน้อยก็ ๖ ชั่วโมง เพราะกรุงเทพมหานครปริมณฑลเป็นศูนย์รวม
ทั้งเรื่องจิตใจเป็นศูนย์ทางวิทยาศาสตร์อะไรก็ไปรวมกันอยู่ที่นี่ การนอนการพักผ่อน
ต้องให้เพียงพอ ถึงเราจะพัฒนาวิทยาศาสตร์ มีห้องแอร์ มีเครื่องฟอกอากาศ
ธรรมชาติก็คือธรรมชาติ เราต้องนอนพักผ่อนให้เพียงพอ ถึงเราทั้งหลาย
จะมีกิจกรรมมาก มีธุรกิจมาก ก็ต้องนอนพักผ่อนให้เพียงพอ

ความเป็นพระนะมันเป็นพระได้ทั้งเมืองกรุงปริมณฑลและต่างจังหวัดชนบทนะ
เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ไปหาพระที่ไหน หาพระที่ตัวเรา แต่ก่อนเราไม่รู้ไม่เข้าใจ
เราจะไปหาพระที่อื่นหาความสงบที่อื่น ไปหาความสงบที่อุทยานห้วยขาแข้ง
ไปหาความสงบที่ทุ่งใหญ่นเรศวรที่เป็นมรดกโลกมรดกธรรม ไปหาความสงบที่เขาใหญ่
เขาหลวง ภูสอยดาวสอยเดือนสอยอากาศอะไรที่ไหน

เราทั้งหลายต้องเข้าใจใหม่นะ ความสงบมันต้องอยู่ที่เรารู้เราเข้าใจ ความสงบนั้นอยู่ที่เรารู้เข้าใจในความเป็นจริงในสิ่งแวดล้อม ในอริยสัจสี่นะ

เราคิดดูดี ๆ นะ เรามีตามันถึงมีรูปนะ ถ้าเราไม่มีตารูปมันจะมีมัย ไม่มี ถ้าเรามีหู มันก็มีเสียง นอกจากคนหูหนวก หูเสีย เรามีจมูก จมูกดีมันถึงมีกลิ่น เรามีกายมันก็มีสัมผัส เรามีใจก็มีเรื่องจิตเรื่องใจ เพราะอันนี้มันคือเหตุคือปัจจัย

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก่อนที่ท่านจะตรัสรู้ในวันเพ็ญ ๑๕ คำ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพิเศษนะ เป็นความเต็ม ๆ ๆ ๆ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประสูติก็วันเพ็ญ ๑๕ คำ ตรัสรู้ก็วันเพ็ญ ๑๕ คำ แสดงธัมมจักรกัปปวัตตนสูตรก็วันเพ็ญ ๑๕ คำ บอกว่าอีก ๓ เดือนข้างหน้าจะปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ คำ เสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ คำ

ท่านตรัสรู้อยู่ที่ต้นศรีมหาโพธิ์ที่ประเทศอินเดียอยู่ไม่ห่างไกลจากแม่น้ำเนรัญชรา ความเต็มความพอเพียงมันเป็นความพอดี มันเป็นความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ รู้เรื่องใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านพิจารณาเรื่องเหตุเรื่องปัจจัยเรื่องภพเรื่องชาติ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าระลึกชาติได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุดไม่มีประมาณ ระลึกเรื่องเหตุปัจจัยที่ข้างหน้าว่ามีพระพุทธเจ้าองค์ไหนบ้างจะมาตรัสรู้บ้างก็อย่างไม่มีที่สิ้นสุดไม่มีประมาณ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านพิจารณาปฏิจจสมุปบาทพิจารณาเรื่องเหตุเรื่องปัจจัยเรื่องกรรมเรื่องกฎแห่งกรรม

เราจะหยุดวิญญูสงสารได้ด้วยความรู้ความเข้าใจ พัฒนาทางสายกลางเอาทั้งใจทั้งวิทยาศาสตร์ไปด้วยทางสายกลาง

เหมือนสายพินนี้แหละ สายพินหย่อนเกินไปมันก็ทำให้เสียงพินเพราะไม่ได้
ถ้าตึงเกินไปสายพินนั้นก็ขาด

เราต้องเข้าถึงความพอดีที่เป็นมรรคเป็นอริยมรรค มันต้องเข้าถึงความพอดี
เอาแต่ใจไม่เอาวิทยาศาสตร์ก็ได้เอาแต่ใจก็เหมือนซีเปื่อย ไม่ใส่เสื้อผ้าอาภรณ์
เหลือแต่ตัวล่อนจ้อนนุ่มลมห่มฟ้าอย่างนั้นไม่ใช่คนมีปัญญา มันปล่อยปะละเลย
เอาแต่วิทยาศาสตร์ก็ได้ ต้องเอาสองอย่างนี้ไปพร้อมกัน

การปฏิบัติก็ต้องมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ
เพราะปัจจุบันเราต้องเข้าถึงพระนิพพานด้วยความรู้ความเข้าใจเข้าถึงพระนิพพาน
ทั้งกายวาจาภิรียมารยาททั้งอาชีพรูปร่าง ต้องเข้าถึงพระนิพพาน เพื่อเป็นบารมี
๑๐ ทศ ๒๐ ทศ ๓๐ ทศ ด้วยปัญญาสัมมาทิฐิอย่างนี้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่า เราต้องเอาอริยมรรคที่มีทั้งหมดนี้
เป็นหลักการเป็นอุดมการณ์เป็นอุดมธรรมมาประพฤติมาปฏิบัติ

เราคิดดูดี ๆ เปรียบเสมือนต้นไม้ต้นหนึ่งนี้แหละ ต้นไม้ต้นนั้นที่มันสวยสดงดงาม
สง่างามอยู่ในท่ามกลางที่แจ่มและอยู่ในที่โล่ง ต้นไม้ต้นนั้นเค้าได้อาหารมา
ไม่ใช่ได้เฉพาะรากอย่างเดียวจะต้องได้มาจากทั้งทางรากทางใบทางกิ่งก้านสาขา
ทางยอดตลอดปริมณฑล ยังมีแสงแดดออกซิเจน ต้นไม้นั้นถึงจะอุดมสมบูรณ์
เต็มด้วยวิตามินโปรตีนเกลือแร่ธาตุต่าง ๆ

ให้เราตั้งใจเราจะได้พัฒนาพรหมจรรย์หรือว่าพัฒนาอริยมรรคด้วยความรู้
ความเข้าใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้พิจารณาปัจจุสมุปบาทอย่างนี้นะ เพื่อหยุดวิภูฏสงสาร เพื่อเสวยวิมุตติสุขด้วยความรู้ความเข้าใจ อยู่ที่ไหนก็มีความสุข จะอยู่ก็เป็นสุขจะไปก็เป็นสุขทุกอย่างเป็นการทำที่สุดแห่งความดับทุกข์เลย

เราทั้งหลายต้องพากันรู้เข้าใจ เราจะได้เป็นคนฉลาดเป็นคนรอบคอบเป็นคนดี เพื่อเราทั้งหลายทั้งอยู่วัดอยู่บ้านเป็นข้าราชการเป็นนักการเมืองจะได้เข้าสู่ ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ เพราะมันเป็นไปไม่ได้ ถ้ามันมีกระบวนการทั้งความรู้ คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ เพราะนี่มันเป็นกรรม เป็นกฎแห่งกรรม เป็นผล ของกรรมนะ ถ้าไม่รู้ไม่เข้าใจชีวิตของเรานี้มันต้องพังทลายเหมือนตึกสตง.

ตึก สตง.อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ตึก ๓๐ กว่าชั้น ตึก สตง.ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิตเอาทุจริตนำชีวิต ชีวิตมันเลยพังทลาย ชีวิตมันพังทลายนะ ตึกสตง.มันพังทลายด้วยนิติบุคคลตัวตนพังทลายด้วยทุจริตมันจะไปแก้ไขตั้งแต่ ภายนอกมันจะไปพัฒนาตั้งแต่วิทยาศาสตร์จะไปเอาความสุขบนความหลง ชีวิตเลยพังทลายนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ เราคิดดูดีๆ นะ ตึกใหญ่กว่าสูงกว่าตึก สตง.ทั้งหลาย สิบตึกที่กรุงเทพมหานครที่ปริมณฑล เค้าไม่พังทลายเหมือนตึกสตง. เพราะพอที่จะรับ น้ำหนักได้ ไม่ใช่ไมโกงกินคอร์รับชั้นนะ แต่เค้าโกงกินคอร์รับชั้นน้อยพอที่จะรับ แผ่นดินไหวจากมณฑลทะเลประเทศพม่า ศูนย์กลางแผ่นดินไหวอยู่ที่เมืองมณฑลทะเล ประเทศพม่าห่างไกลกันตั้งนับพันกิโล

นี้ให้เรามองเห็นในแง่มุมความไม่ถูกต้องนะ ชีวิตที่เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

เราทั้งหลายถึงต้องเป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เห็นภัยในวัฏฏสงสาร รู้จักความคิดรู้จักอารมณ์เหมือนท่านพระอาจารย์ลี ธัมมธโร วัดอโศการาม สมุทรปราการ ท่านรู้จักความคิดการปรุงแต่งของตัวเอง ท่านรู้จักว่าความปรุงแต่งนี้ มันคือวัฏฏสงสารนะ ท่านรู้จักความปรุงแต่ง เพราะความปรุงแต่งมันเป็นทุกข์อย่างยิ่ง

เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ชีวิตนี้ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. เพราะมันไม่ถูกต้อง มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี่แหละ

ตึก สตง. ที่อยู่กรุงเทพมหานครอยู่เมืองหลวงอยู่เมืองกรุง เป็นศูนย์รวมของประเทศ เหมือนสมองเป็นศูนย์รวมของร่างกาย เหมือนหัวใจเป็นศูนย์รวมของสรีระร่างกาย

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่บริหารประเทศ บริหารแผ่นดินไม่เข้าใจ ในการประพฤติกการปฏิบัติ เอาแต่ความรู้เอาแต่วิทยาศาสตร์เอาแต่ตัวเอาแต่ตน ไปแก้แต่สิ่งภายนอก ไม่ได้แก้ตัวเองไปพร้อม ๆ กัน

การพัฒนาวิทยาศาสตร์มันต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันมันถึงถูกต้องนะ พัฒนาทั้งภายนอกภายในด้วยความรู้ความเข้าใจให้ครบวงจร อริยมรรคองค์แปด ถึงเป็นความรู้ความเข้าใจ เพื่อการประพฤติกการปฏิบัติมันจะได้สมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพด้วยความถูกต้อง

มันต้องรู้ธรรมรู้ปัจจุบันธรรม รู้ธรรมธรรมนุญนะ ถ้าเราไปจัดการแต่สิ่งภายนอก เราไม่ได้จัดการตัวเองมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี่นะ

การบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่น มันต้องรู้เข้าใจแล้วมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติกการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์

ถ้าเรามีปิติมีสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติมันก็ไม่มีความทุกข์อยู่แล้ว ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราต้องรู้จักการประพฤติการปฏิบัติ ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพ เราต้องเน้นมาที่ตัวเราในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของตัวเอง ให้มันสมบูรณ์ เราทั้งหลายจะไม่ได้พังทลายเหมือนตึก สตง.

ถ้าใครมีตัวมีตนบุคคลนั้นคือทุจริตนะ เราทั้งหลายจะได้รู้ว่าทุจริตนั้นคือตัวตนนะ ใครเอาตัวตนนำชีวิตบุคคลนั้นคือบุคคลที่ทุจริต เราต้องรู้จักธรรมรู้จักกรรมบุญ ปัญหาต่าง ๆ นั้นมันอยู่ที่ทุจริตนะ

การที่จะบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่นต้องยกเลิกทุจริต ถึงจะเป็นนักบริหาร ตัวเองนักบริหารคนอื่นด้วยการรู้เข้าใจในการบริหารในการปฏิบัติ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งให้เราเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตำแหน่งที่ให้เรามาเสียสละ มารับผิดชอบโฟกัสในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่ใช่ตำแหน่งที่ให้พวกเราทั้งหลาย มาทุจริตนะ

ให้ถือว่ามันเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรติมีเกียรติมีศักดิ์ศรี เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง มันจะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีได้อย่างไร ถึงพวกเราทั้งหลายจะพากันใส่สุทผูกเนคไท ห้อยเหรียญตรา เป็นผู้ทรงเกียรติมันก็ไม่ใช่ผู้ทรงเกียรตินะ มันเป็นผู้ทรงความหลง ต่างหาก ทรงความโง่ความหลงมกต่างหากละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะเข้าถึงบริสุทธิ์คุณ เข้าถึง ธรรมบุญเข้าถึงรัฐธรรมบุญไม่ได้ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นอบายมุขอบายภูมินะ มันตกอยู่ในภพภูมิของ ๓๑ ภพภูมิ

ในภพภูมิของวัฏฏสงสารนี้มีอยู่ ๓๑ ภพภูมิ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็จะอยู่ใน
ระนาบของ ๓๑ ภพภูมินี้แหละ

เค้าถึงมีศัพท์ว่าคน คนนี้หมายถึงตัวถึงตน หมายถึง ๓๑ ภพภูมินี้แหละ
ภพภูมิที่เวียนว่ายตายเกิดมีทั้งหมด ๓๑ ภพภูมิ

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ประพฤติกปฏิบัติ เราจะได้ไม่ย่ำต๊อกกับความหลงที่มีศัพท์
ว่า “คน” คนนี้ความหมายหมายถึงความไม่รู้ไม่เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้น
มันจะวกลงอยู่ที่เก่า มันจะเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา สัมผัสกับอะไรก็ไปกับ
สิ่งนั้น ๆ อยู่ในภพภูมินั้น ๆ

เรารู้เราเข้าใจเราจะได้หยุดภพภูมินั้น ๆ ด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพฤติก
การปฏิบัติ เพื่อเราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ด้วยความเข้าใจ
ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าเรียกว่ามันหลง มันวกลงในความหลงอย่างนั้น จิตใจวกลง
อย่างนั้นมันจะไปไหนไม่ได้ มันจะเป็นได้แต่เพียงคนเป็นได้แต่เพียงความหลง
หัวใจของบุคคลนั้นมันจะอยู่ในระนาบแห่งความหลงหรือว่าหัวใจบ่อนคาสีโน
เอาตัวตนเป็นที่ตั้งคือหัวใจบ่อนคาสีโน หัวใจบ่อนทำลายความถูกต้อง
หัวใจบ่อนความหลง

ให้เรารู้เข้าใจ เราจะได้เห็นภัยในความไม่ถูกต้องเห็นภัยในวัฏฏสงสาร
ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ด้วยเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ พอใจยินดีมีปีติมีความสุข
มีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร
หัวใจของเราทั้งหลายจะได้หยุดอบายมุขอบายภูมิ

เราทั้งหลายถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายจะพากันคิดว่า ความสุขทั้งหลาย ได้มาจากสิ่งที่อำนวยความสะดวกความสบายด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์ อันนี้จริงอันนี้ถูกต้อง ความสุขทั้งหลายมันอยู่พัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์

เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิเราต้องมีความรู้ความเข้าใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ ก็ต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน ถ้าเราพัฒนาวิทยาศาสตร์มันก็ยังเป็นนิติบุคคล ตัวตนอยู่

เราต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันด้วยความรู้ความเข้าใจเราทั้งหลายนะ ถึงเป็นการพัฒนาครบวงจรด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจก็จะเอาความหลง นำชีวิตเอาวิทยาศาสตร์นำชีวิต

เราต้องเอาทั้งวิทยาศาสตร์เอาทั้งจิตใจไปพร้อม ๆ กันนะ

เราอย่าไปคิดว่าประเทศสิงคโปร์นั่นนะประเทศเล็ก ๆ เท่อำเภอนึง ของเมืองไทยก็ได้ เค้าพัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์เป็นหนึ่งในเอเชีย เพราะเค้าตั้งบ่อนคาสิโน มาเก๊าส่วนหนึ่งของประเทศจีนเค้าก็รวยเพราะเค้าพัฒนา ตามหลักเหตุตามหลักวิทยาศาสตร์

พวกเราทั้งหลายเมื่อมีปัญญาแล้วต้องรอบคอบนะ มีปัญญาแล้วต้องรอบคอบ อย่าลืมนะชีวิตของเรามันเป็นรายรับรายจ่ายนะ เราไปจับทางงูเดียวงูมันจะมากัดเรา งูพิษมันจะมากัดเรานะ การที่เราเอาหลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องแล้ว เราต้องมีหลักการมีอุดมการณ์แล้วก็มีอุดมธรรมนะ หลักการอุดมการณ์มันดีแล้ว ถูกต้องหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์นะ แต่ต้องไม่ทิ้งอุดมธรรมนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาความรู้สึกที่เอาตัวเป็นที่ตั้งมันเป็นหลักการ
เป็นอุดมการณ์แล้วอุดมด้วยความหลงนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราเอาทั้งหลักการอุดมการณ์
แล้วก็ยกเลิกอุดมหลงนะ

ให้เอาอุดมธรรมให้เอาธรรมเอาธรรมบุญมันถึงจะสมบูรณ์เข้าถึงความพอเพียง
เพียงพอเข้าถึงความพอดี เราอยากได้มากมันก็ไม่มาก เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย
เราต้องรู้จักความพอดีเข้าสู่ความสมดุลทั้งรายรับรายจ่าย

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึง
ความพอดี การประสูติของพระพุทธเจ้าถึงเป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้ก็เป็น
วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำเสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติกการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้รู้หลักการ
รู้อุดมการณ์แล้วก็อุดมธรรม เราอยู่ที่ไหนก็พากันปฏิบัติได้ เมื่อเรามีลมปราณ
มีอายตนะภายใน ๖ ภายนอก ๖ มีธาตุทั้ง ๔ ขันธ์ทั้ง ๕ อยู่ที่ไหนก็ปฏิบัติได้

ให้รู้เข้าใจมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติ

อย่าไปคิดด้วยอวิชาความหลงเอาแต่หลักการอุดมการณ์เอาแต่วิทยาศาสตร์นะ
ถ้าเรารวย รวยความหลงมันไม่ดีนะ รวยความโง่หลงมงายเรียกว่ารวยไสยศาสตร์
มันไม่ดีนะ ไม่ใช่ความดีมันไม่ใช่บารมีไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณนะ มันเป็นความหลงนะ

ให้เรารู้เข้าใจ อย่าไปคิดว่าทำไมเราโง่ไปตั้งหลายปี ประเทศสิงคโปร์ประเทศ
เคาเล็กนิตเดียวเคาตั้งบ่อนคาสิโนเคารวยกัน ประเทศมาเก๊าเหมือนกัน
เคารวยกัน

ประเทศสิงคโปร์เค้ามีหลักเหตุผลมีหลักวิทยาศาสตร์นะ เค้าคิดว่าประเทศสิงคโปร์มันเล็กนิดเดียว จะทำเกษตรกรรมก็ไม่ได้ จะทำอุตสาหกรรมก็ไม่ได้ ถ้าเราตั้งบ่อนคาสิโนด้วยหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์ก็รวยได้ เพราะคนในนี้โลกนี้มันคนมีความไม่ฉลาด เอาความหลงนำชีวิต เอาตัวตนนำชีวิตมันมีมาก ถ้าเราตั้งบ่อนคาสิโน เราสามารถรวยได้ทางวัตถุ ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ เค้าถึงพากันตั้งบ่อนคาสิโน จะเรียกบ่อนคาสิโนก็ได้หรือเรียกบ่อนแห่งความหลงก็ได้ มันคืออันเดียวกัน

ให้เรารู้เข้าใจ ประเทศไทยเราแผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลเราต้องรู้เข้าใจว่าเราทั้งหลายอย่ายินดีในการเอาความหลงนำชีวิต อย่าไปยินดีในการเอาบ่อนคาสิโนนำชีวิตนะ

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ศาสดาทุกศาสนาเค้ามายกเลิกบ่อนคาสิโน มายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ให้เรารู้เข้าใจ ถ้าเรารู้เข้าใจ ทุกอย่างนะไม่มีปัญหา ปัญหาอยู่ที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจนะ

เราทั้งหลายจะได้เป็นมนุษย์ที่มีปัญญาสัมมาทิฐิ เหมือนท่านพุทธทาสภิกขุ ท่านอยู่ที่สวนโมกขพลาราม อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ท่านพุทธทาสท่านเป็นพระดีเป็นพระมีปัญญา เป็นนักวิทยาศาสตร์ทั้งทางวัตถุ
และทางจิตใจไปพร้อม ๆ กัน ท่านได้กล่าวจากใจจากความเป็นประภัสสร

ท่านได้ตรัสว่า

เป็นมนุษย์ เป็นได้ เพราะใจสูง	เหมือนหนึ่งยุง มีดี ที่แวขน
ถ้าใจต่ำ เป็นได้ แต่เพียงคน	ย่อมเสียที ที่ตน ได้เกิดมา
ใจสะอาด ใจสว่าง ใจสงบ	ถ้ามีครบ ควรเรียก มนุสสา
เพราะทำถูก พุทถูก ทุกเวลา	เปรมปรีดา คั่นวัน สุขสันต์จริง
ใจสกปรก มีดมัว และร้อนร้าว	ใครมีเข้า ควรเรียก ว่าผีสิง
เพราะพูดผิด ทำผิด จิตประวิง	แต่ในสิ่ง นำตัว กลัวอบาย
คิดดูเถิด ถ้าใคร ไม่อยากตก	จงรีบยก ใจตน รีบชวนขวย
ให้ใจสูง เสียได้ ก่อนตัวตาย	ก็สมหมาย ที่เกิดมา อย่าเชื่อน เอย ๆ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจในสิ่งที่ประเสริฐเพื่อจะได้เอาความถูกต้องนำชีวิต
เอาศีลเอาสมาธิเอาปัญญานำชีวิตเพื่อเป็นพระนิพพานทั้งกายวาจาภิรียมารยาท
ทั้งอาชีวะทั้งใจ ความบริสุทธิ์คุณนั้นคือความเต็มคือความพอเพียงเพียงพอ
คือพระนิพพาน นั้นแหละคือเป้าหมายของเราที่ได้พากันเกิดมาเป็นมนุษย์
ที่เป็นผู้ประเสริฐ
